

Dr. Somogyi Alfréd

„A rejtőzködő hit egyenértékű a nyilvános hitetlenséggel”

Kedves Emlékező Testvéreim!

A **Calvin János Teológiai Akadémia** – abban a formájában, mint amit nekünk jelentett, ma már a múlté. Okkal emlékezünk. Ugyanakkor a hajdani CJTA mégis élő valóság, hiszen itt vagyunk, s mi vagyunk azok, akik a 21 évvel ezelőtt megnyílt saját teológiánkat jelentjük. Okkal vagyunk itt. A 21. év persze azt is jelenti, hogy átléptünk a történetírás határát: teológiánk valóban velünk élő történelemmé lett és megérett arra, hogy lassan írásba foglaljuk és bekerüljön egyházunk újkori történetének lapjaira.

Amikor *Calvin János Teológiai Akadémiai* szolgatársak együtt vagyunk, óhatatlanul előjönnek a hajdani emlékek. Egy-egy görög óra *Takács Zoli* bácsival, a héber exegézisek sztorijai, vagy éppenséggel néhai *Mikó Jenő* püspök úr szentenciája, hogy „*a rejtőzködő hit egyenértékű a nyilvános hitetlenséggel*”. Az itt töltött évek belénk ivódtak. Ahogy telnek a szolgálati esztendeink, úgy értékelődik föl a szolgálatra való felkészülés időszaka.

De nemcsak a múltról szeretnék szólni, hiszen az ige szolgálata nem a múltra mutat, hanem a Krisztusban elkészített jövőre. A *CJTA soha nem mondta ki, de ezt vállalta fel a mi oktatásunkkal: a jövőt – a felvidéki magyar reformátusság jövőjének alakítását*. Hiszen ezt bízta ránk az Úr és ezt fogja rajtunk számon is kérni. Ideje lenne lassan mérleget vonni. Nehéz szolgálat ez, amelynek sok-sok buktatója lehet. A tévutak elkerüléséhez mindig jó visszatérni az alapokhoz.

A CJTA létezésének első történelmi üzenete az, hogy a mi református egyházunk bátran felvállalta – szemben minden politikai nehézséggel, állami rosszindulattal és egyházi belső szirénhangokkal – azt, hogy képezni fogja a jövő református lelkészeit. Az egyre erősödő külső nyomással szembeni ellenállást nekünk a CJTA létezésének példájával összefüggésben kell kezelünk. Bátorsággal.

A második történelmi üzenete egykori teológiánknak az az igei igazság, aminek kimondása nélkül nem volt, nincs, és nem lehet „CJTA”-s megemlékezést tartani. Főtiszteletű Molnár János dékán urunk helyett most nekem kell kimondanom, hogy „*csak az Isten nagy kegyelme, hogy még nincsen végünk*”. *Ma is kegyelemből élünk*.

Bátor kiállás és az Isten kegyelmében való bizalom. E két fogalom ötvöződik abban az igében, amit szeretnék most megosztani az emlékező testvérekkel.

„*Te pedig, fiam, Salamon, ismerd meg atyád Istenét, és szolgálj neki teljes szívvel és készséges lélekkel, mert megvizsgál az ÚR minden szívet, és megismer minden gondolatot és szándékot. Ha keresed, megtalálhatod. De ha elhagyod őt, akkor félreállít téged végleg*” (1Krón 28,9).

Dávid, a templomépítés szándékában élt, s amikor kiderült számára, hogy Istennek más a terve, összegyűjtötte a nép vezetőit és előttük mondta el ezeket a szavakat. Ő már tudta, hogy fia, Salamon fogja felépíteni az Úr templomát Jeruzsálemben. Az összegyűjtött sokaság előtt fordult oda Salamonhoz, és az ott álló sok-sok tanú előtt mondta neki ezeket a szavakat együtt a kemény figyelmeztetéssel: „*ha elhagyod őt, akkor félreállít téged végleg*”.

Ha elhagyjuk a bátor kiállásnak és az Isten kegyelmében való feltétlen bizalomnak az útját, minket is félre fog állítani az Úr!

Érezzük, hogy *egyre nehezebb évek jönnek*. Az istentelenség a humanizmussal karöltve hódít és torzít gondolkodást, lelket, jövőt. *Szétroncsolt családokkal, internetfüggő fiatalokkal, elrontott életű emberekkel találkozunk minden nap*. És erre azt mondják, hogy ez a demokrácia: mindez természetes és elfogadható. Hogy ilyen az élet...

Ugyanakkor vallásháború zajlik Európában, amelyben nem fegyverekkel, hanem menekültekkel – megtévesztett emberekkel – támadnak minket a fejedelemségek és hatalmasságok, az élet sötétségének világbírói és a gonoszság lelkei. És szalonképtelennek számít kimondani azt, hogy ez nem Isten szerint való. Ha egy lelkipásztor – mondjuk a 3 Mózes 18 alapján – rosszállóan szól a gender ideológiáról, azt ma már gyűlöletbeszédnek lehet minősíteni az unióban.

Mindezek ellenére: ***Bátorság és az Isten kegyelmében való bizalom!*** Ennek forrása nem lehet más, csak maga Jézus Krisztus! Az a hatalmas Úr, aki minden szívet megvizsgál, aki megismer minden gondolatot és szándékot. Az én mondanivalómat is Ő méri meg, és azt is Ő vizsgálja meg, hogy Te, Kedves Testvérem, mit és hogyan értettél meg belőle, vagy fogadtál el belőle.

Ez az épület és ez a tábla nem tudom meddig lesz itt. Biztos, hogy előbb utóbb a tűzfalfelirat sorsára jut majd: egyszer eltűnik. De az, aminek egykor otthont adott ez az épület, s az, amire ez az emléktábla emlékeztet, az örök. Isten ígéje bátorságra és az Isten kegyelmében való feltétlen bizalomra bízta. Ebben akar megerősíteni valamennyiünket.

Ugyanakkor figyelmeztet is: engem is meg téged is, testvérem, hogy, ha elhagyod ezeket az alapokat, akkor félreállít végleg. Miattunk nem fog elveszni az Isten ügye, gyávaságunk és taktikázásunk nem fogja a keresztyénség végét jelenteni, mert az Isten kövekből is támaszthat fiakat. *De a világnak való megfelelés, a világban hangoztatott lojalitás és a cinkos némaság egyre inkább Isten elhagyásának fog minősülni*, amiért félreállít minket végleg attól a szolgálattól, amelyre elhívást kaptunk.

Nem tudom, ki hogy van vele, engem ezekre az értékekre emlékeztet ez a tábla, s mindarra, amit itt kaphattunk ebben az épületben. És erősen bízom abban, hogy minden református testvéremnek – ha ránéz erre a táblára – az jut eszébe, hogy **bátor kiállítás volt 1994-ben teológiát indítani a mi egyházunknak és bizony az Isten kegyelme az, hogy ez megtörténhetett és itt lehetünk.**

Kedves Emlékező Testvéreim!

E tábla előtt most bátorságra és az Isten kegyelmében való feltétlen kegyelem elfogadására hívlak benneteket, az ige egyértelmű szavával: „*Taníul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!*”(5Móz 30,19). Ámen.

Elhangzott a CJTA emléktáblájánál 2015. június 21-én Komáromban